No. 98. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 15 Augustus.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20; en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nog bestaande leemten en gebreken in de grondwet, en de aanhangige ontwerpen tot wijziging derzelve.

(*Zie* Nrs. 92, 93, 94, 96 *en* 97.)

30. *Art.* 166 bepaalt zoo duidelijk als het behoeft, dat de regterlijke magt *alleen* uitgeoefend wordt door de *regtbanken*, welke bij of ten gevolge der grondwet worden ingesteld.

Zijn nu de *Heemraadschappen*; welke mede regtsmagt uitoefenen, *regtbanken*, bij of ten gevolge der grondwet ingesteld?

Zoo neen, dan oefenen zij immers eene regtsmagt uit, waartoe zij volgens de grondwet niet bevoegd zijn, en moest die uitoefening dus reeds voorlang hebben opgehouden?

De regering heeft wel indertijd geantwoord, dat zij op dit onderwerp *nog niet genoegzaam was ingelicht*, om een bepaald voorstel te kunnen doen.

Indien dit *ook nu nog* het geval is, zou het dan niet tot de verpligtingen der dubbele Kamer kunnen gerekend worden te behooren, dat *zy* een voorstel op dit punt deed?

Indien men zich daartoe nog niet dadelijk in staat bevond, en men de regtsmagt der Heemraadschappen voorloopig wilde laten voortduren, diende men dan ten minste niet te zorgen, dat dit kon, zonder dadelijk de grondwet te schenden? [illegible] zij reeds dadelijk weder, na hare wijziging, ophouden, *eene waarheid te zyn?* kon men b. v. niet achter dit artikel de woorden laten volgen:

» Bij de wet wordt uitgemaakt, in hoever aan » zoodanige administratieve Collegien, door welke » tot dus ver eenige bijzondere regtsmagt werd uit- » geoefend, de bevoegdheid daartoe al dan niet kan » blijven toegekend; met vaststelling, in het eerste » geval, der noodige bepalingen op de uitoefening » dier magt."

Hierdoor werd:

1°. Zoolang de wet niet bestond, altans de uitoefening der regtsmagt door de Heemraadschappen grondwettig geoorloofd en het bestaan dier regtsmagt erkend, hetgeen art. 222 nu niet doet; doch

2°. aan de wetgevende magt uitdrukkelijk de grondwettige bevoegdheid geschonken, om, zulks noodig oordeelende, de werking dier magt te doen ophouden, hetgeen niet zoo onverschillig is, als men in den eersten opslag zou vermeenen.

---

31. Teregt is ergens in de Sectien verlangd, dat in *art.* 169 in plaats van *ingezeten*: gesteld worde: *iemand.*

Het strookt met de letter van art. 4 der grondwet, dat *allen*, die zich op het grondgebied van het rijk bevinden, *gelyke* bescherming van persoon en goederen genieten.

Is het noodig er, in bijzondere gevallen, uitzonderingen op te maken, dan kan de wet die aanwijzen. [Zie ons voorstel in ons N°. 94.]

---

32. In *art.* 177 is niet bepaald, *welke* Staten-Generaal verlof zullen moeten verleenen tot het in regten betrekken der personen, daarbij aangewezen.

Is het de *Tweede* of de *Eerste* Kamer, of deze beiden te gelijk?

Onzes erachtens, behoorde het verlof door de gezamenlijke Staten-Generaal, in *eene vereenigde zitting*, te worden gegeven.

Dit is ook in de Sectien voorgesteld.

Daar het intusschen te voorzien is, dat eene wet op het stuk der Ministeriële verantwoordelijkheid dit onderwerp nader in meer bijzonderheden regelen zal; en de Staten-Generaal, als aanklagers tegen een Minister optredende, daardoor van zelf een, volgens art. 318 van het wetboek van strafvordering, aan te vragen eigenlijk *verlof* om hem in regten te betrekken, overbodig zou worden, schijnt bij dit art. nog aan het slot te moeten worden gesteld:

» behoudens hetgeen bij de wet, op het stuk der » Ministeriële verantwoordelijkheid, ten aanzien van » vervolging dezer ambtenaren, meer bijzonder zal » worden bepaald."

Bij Art. 186 en 188 bestaat nog de oude benaming van *Hoofd-Officieren* en *Baljuwen*. Dit dient, ook volgens de voorstellen der sectien, veranderd te worden in: *Procureurs-Generaal en andere ambtenaren van het publiek Ministerie.*

---

33. Art. 188 heeft, gelijk menig ander, stof gegeven tot vele aanmerkingen en wenschen naar verbetering. Dit valt niet te verwonderen, wanneer men in aanmerking neemt, dat het tienjarige tijdvak, van 1830–1840, zoovele leden, evenzeer uit den aanzienlijken als uit den burgerstand, onder de wapenen en aan de krijgswetten onderworpen zag, welke gewis zich wel bezwaarlijk te voren hadden kunnen verbeelden, immer in die positie te geraken. En voegt men nu hierbij, dat, naar alle aanzien, in 't vervolg aan de schutterijen zoodanige inrigting zal moeten worden gegeven, dat op deze, als op een krachtig deel der legermagt van den Staat kan worden gerekend, — dan kan het noch bevreemden, noch onbillijk geoordeeld worden, dat er wordt uitgezien naar deugdelijke waarborgen, dat het leven of het toekomstige lot van den militair niet al te zeer afhankelijk is van beslissingen, op welke onkunde, overdreven strenge krijgstucht, zucht naar bevordering, oogenblikkelijke opgewondenheid, geestdrift of hartstogt meer invloed zouden hebben kunnen uitoefenen, dan de uitspraken der gezonde rede, eener grondige regtskennis en strikte regtvaardigheid, door menschen- en wereldkennis voorgelicht.

Ons oordeel is, dat dit onderwerp de ernstige overwegingen, de ijverigste bemoeijingen der wetgevende magt overwaardig is. Wij kunnen ons daarom, volkomen vereenigen met de voorgestelde nieuwe redactie, in het verbaal der Eerste Sectie opgenomen; waardoor eene eerlange herziening der tegenwoordige krijgsartikelen, welke zoo dringend noodig is, zou worden verzekerd: kunnende bij de wet dan gezorgd worden, dat, vooral bij zware delicten, de delinquanten niet zonder behoorlijke verdediging blijven, waartoe thans, vooral wanneer het leger te velde is, alligt mogelijkheid zou kunnen bestaan; terwijl ook van de Auditeurs-Militair niet wel te verwachten is, dat zij altijd met eenen even onpartijdigen, onvooringenomen blik de voorkomende zaken naauwkeurig van beide zijden zullen beschouwen; en indien men meermalen de vrees heeft aan den dag gelegd, dat, bij de burgerlijke strafregtspleging, de gewoonte der toepassing van straffen en het aantreffen van schuld, het gemoed der strafregters verharden en het geloof aan de onschuld bij hen verzwakken moet, dan schijnt dit ook wel bij de Auditeurs-Militair te mogen worden aangenomen.

In de meeste gevallen zouden er wel naar 't schijnt regtsgeleerden te vinden zijn, welke zich zoo noodig gratis met de verdediging wilden belasten.

---

34. Het doel der bepaling bij art. 190 is blijkbaar niet, om te verhoeden, dat iemand verhinderd wordt te *denken* en te *gelooven*, wat hij als waarheid beschouwt, want dit *kan* niet, zelfs niet door den dood, voor zoover wij ook na denzelven blijven voortduren en *voortdenken*; hetgeen wij als christenen gelooven. En door dus b. v. iemand gevangen te zetten wegens de openbaring zijner begrippen zou eene vervolgende magt nog altijd kunnen beweren de grondwet niet te hebben geschonden, maar de gewaarborgde vrijheid van begrippen *te hebben laten bestaan*; en alleen wegens de *belydenis*, de *openbaring* dier begrippen, welke de grondwet *niet* waarborgde, te hebben gestraft of vervolgd. Het doel van het art. moet zijn: voor te komen, dat iemand letsel ondervinde, wanneer zijne denkbeelden of zijn geloof naar buiten bekend worden, of ook; zoo als in vroegere tijden, wanneer hij daarvan, op bloot vermoeden, wordt beschuldigd.

Maar is *dit* het doel, dan moet men verder gaan, en de vrijheid der *belydenis* van Godsdienstige meeningen waarborgen; zoo als dan ook teregt in de Sectien is voorgesteld.

---

35. Art. 191 vordert insgelijks wijziging.

Wij zouden voorstellen:

» Aan alle kerkgenootschappen, thans bestaande of » nader tot stand te komen en door den Staat er- » kend, wordt gelijke bescherming verleend.

» De wet bepaalt de voorwaarden, op welke nieuwe » kerkgenootschappen zullen kunnen tot stand ko- » men en worden erkend."

Daarbij zal van het beginsel worden uitgegaan, » bij het voorgaande art. vastgesteld. De aard der » Godsdienstige meeningen zal in geenen deele, — » maar alleen de uitwendige belijdenis derzelve, de » wijze en inrigting van eeredienst, voor zoo ver die » in strijd mogt zijn met de openbare orde, de vei- » ligheid en de zedelijkheid, of wanneer door een » of ander de bestaande regten van derden mogten » worden aangerand, bij de wet in aanmerking » kunnen komen, als beletselen tegen de toelating » of erkenning."

Dat wij ook de regten van derden bij de wet willen hebben gewaarborgd, zal niet bevreemdend voorkomen, wanneer men bedenkt, dat vele thans bestaande kerkgenootschappen, zoo ten behoeve hunner kerkelijke administratie, als van hunne armen, in het bezit zijn van goederen en inkomsten, op eene wettige wijze, ten behoeve van *die* kerkgenootschappen, verkregen.

Zal nu, wanneer, ten gevolge van den invloed en wijze van prediking van dezen of genen geestdrijvenden Predikant, eens het grootste deel eener Gemeente goedvond, zich tot een nieuw kerkgenootschap te vormen, het kleinste deel, dat getrouw wil blijven aan het *bestaande* kerkgenootschap, van zijne regten beroofd kunnen worden? Zal b. v. de kerk, de pastorij, de bezittingen, door de meerderheid in bezit gehouden, — en het kleinere getal, omdat dit het kleinste is, maar aan zijn lot kunnen worden overgelaten?

Wij gelooven hier geene ijdele greep in de lucht te doen. Het omschrevene geval zou zich, bij eene al te groote ruimte van het art. dat wij behandelen, op onderscheidene plaatsen al zeer ligt en spoedig kunnen opdoen, en het is daarom dan ook, dat wij bij de grondwet *de regten van derden* willen verzekerd hebben.

---

36. In *art.* 196 zouden wij de woorden *Godsdienstige gezindheden* wenschen vervangen te zien door *kerkgenootschappen*, hetgeen duidelijker het denkbeeld uitdrukt.

Overigens zouden wij noodig achten, dat hier werd bijgevoegd:

» De strafwet zal de noodige voorzieningen be- » vatten, tegen het handelen als *kerkgenootschap*, » in of door zoodanige vereenigingen, welke die hoe- » danigheid, volgens art. 191, niet bezitten."

» Zij zal aanwijzen, welke als kenmerkende han- » delingen van kerkgenootschappen moeten beschouwd » worden."

Het is noodig, dat de strafwet hierin eenigzins meer omstandig voorzie, dan bij het Code Pénal geschied is.

Een Nederlandsch strafwetboek schijnt geene uiteendrijving door dragonders, noch militaire inlegeringen te zullen voorschrijven, wanneer het geen oproer, geen gewapend verzet, maar blootelijk eene niet door de wet geoorloofde bijeenkomst van godsdienstigen aard geldt.

Ook schijnt een getal van twintig personen, dat zich onthoudt van handelingen bij de wet verboden, en b. v. alleen zamenkomt om te bidden, te zingen en zich onderling te stichten, voor Nederland altans;

wat al te beperkt te zijn, vergeleken bij de talrijke zamenkomsten in societeiten, maatschappijen, leesgezelschappen of andere vaste kringen, waar evenzeer staatkundige aanslagen zouden kunnen worden gesmeed, of zedeverpestende leeringen zouden kunnen worden verkondigd, als in woningen, in welke men, althans naar den uiterlijken schijn, tot Godsdienstige einden zamen komt; ten aanzien van welke *eerstgenoemden* intusschen de bepalingen van art. 291 en 294 van het Code Pénal geenszins onder onze grondwet stiptelijk blijken te worden gehandhaafd.

Nogtans behoort de wet er in te voorzien, dat niet ieder geestdrijver, niet elk warhoofd zich de regten van Godsdienstleeraar aanmatigen, in het openbaar prediken, kerkelijke bedieningen uitdeelen, contributien innen, kinderen doopen, huwelijken inzegenen, zich van de godsdienstige opleiding der jeugd meester maken kan, enz. enz., of men zou eene ruime deur open stellen voor de schromelijkste verwarring, voor de treurigste godsdienstige verdeeldheden, de heillooste openbare leeringen enz. enz.

Wij gelooven dat in dit een en ander, ten gevolge van het door ons voorgestelde, zou zijn voorzien, zonder de vrijheid van Godsdienstoefening meer, dan voor de orde en rust van den Staat noodig is, aan bepalingen te onderwerpen.

Art. 202 is gewis verbeterd, door het revisie-ontwerp, (Staatsblad N°. 37.)

Maar waarom, vragen wij, geene definitive vaststelling bij de wet der door de Rekenkamer afgeslotene rekening van de ontvangsten en uitgaven?

Het ontwerp zegt, dat de rekening aan de Staten-Generaal *zal worden medegedeeld:* derhalve niet aan de goedkeuring van deze onderworpen?

Maar wie is dan de belanghebbende bij de juistheid der rekening? Wie zou er door benadeeld kunnen worden, ware zij niet juist? Aan wien ontleent de rekenkamer hare bevoegdheid? Aan wie moet zij gezegd worden, wegens hare verrigtingen verantwoordelijk te zijn?

Is het niet alles de natie? En moet dan nu de rekenkamer *in laatste instantie* kunnen zeggen: » Hier is de rekening, zoo vind *ik* die goed; zóó *is* » zij en zóó moet zij *blyven?"*.

En dit is toch maar de stand der zaak, wanneer het ontwerp aangenomen wordt, zoo als het ligt.

De natie kan, door middel harer vertegenwoordiging aan die rekening niets doen veranderen, geene posten daaruit verwerpen; ook wanneer die onjuist, of in strijd met de wet, daarin mogten gebragt zijn. Zij *moet* alles aannemen, zoo als het haar wordt medegedeeld, en of daarin berusten, of, om eene gebrekkige rekening verbeterd te zien, de geheele begrooting verwerpen, hetgeen altijd een voor het nationaal belang schadelijk alternatief is. Daarom achten wij het met de vierde Sectie van belang, dat, hetzij in dit, hetzij in het ontwerp (Staatsblad N°. 35) bepaald worde, *dat de afgeslotene rekening door de wet moet worden bekrachtigd.* (*Vervolg hierna.*)

X.

Aanvankelijke werkzaamheden der dubbele Kamer.

Het eerste voortbrengsel daarvan vindt men thans in de *Staatscourant* van den 13 dezer, het adres in antwoord op de troonrede.

In dat adres, dat buitengewoon kort is, komt de volgende zinsnede voor: » Reeds is de wetgevende » magt, overeenkomstig de bestaande voorschriften, » te dezen einde werkzaam geweest. HAAR werk te » onderzoeken, [de 13 ontwerpen namelijk,] DAT met » naauwgezetheid te overwegen, en MITSDIEN mede te » arbeiden tot het heil des dierbaren vaderlands, moet » thans het doel wezen onzer ijverigste pogingen."

Hieruit schijnt te blijken, dat de dubbele Kamer het doel harer ijverigste pogingen beschouwt te moeten zijn: het *onderzoek* en de *naauwgezette overweging* van het werk, door de wetgevende magt aanvankelijk geleverd.

Geschiedt nu dit onderzoek en die overweging *met het oog gerigt op de algemeene belangen en behoeften der natie;* — wordt het geleverde werk dááraan getoetst; — bestaat het voornemen bij de leden, om wanneer de slotsom hunner overweging deze is, dat de 13 ontwerpen niet bevatten al hetgeen naar hunne overtuiging voor die algemeene belangen en behoeften als onmisbaar te beschouwen is; — en drukken zij deze hunne meening in de sectien uit, met aanwijzing, *in welke opzigten* de ontwerpen als onvolledig of ontoereikend zijn te beschouwen; dan zouden wij wel eens willen zien, dat iemand beweerde en bewees, dat deze wijze van handelen niet in de volkomenste overeenstemming was met de grondwet, en *met hunnen heiligen pligt.*

Wanneer ik onder anderen plegtig gezworen heb, dat ik » het algemeen belang met al mijn vermogen « bevorderen zal;" wanneer ik innig overtuigd ben, en dit zelfs een aanhoore als 't ware der geheele natie verklaard heb, [zoo als door het meerendeel der leden van de gewone Tweede Kamer altans geschied is,] dat de 13 ontwerpen niet al datgene bevatten, wat het algemeene belang reeds nu vordert; — dat zij bijgevolg *ontoereikend* zijn, ter bereiking van *dat* doel; — zou ik dan al of niet in de nakoming van mijnen eed te kort schieten, door, bij het onderzoek en de overweging dier ontwerpen mijne oogen te sluiten voor hetgeen het algemeen belang *ook nu nog* vordert? door hiervan *te zwygen?* door daarbij den schijn aan te nemen als oordeelde ik het algemeene belang niet *verder* betrokken dan bij de enkele punten, bij die ontwerpen aangeroerd? door alzoo niet aan te toonen, bij welke *meerdere* punten, naar mijn oordeel het algemeen belang verder betrokken *is?*

Zou dit kunnen heeten, *het algemeene belang met al myn vermogen bevorderen?* of zou ik mij daartoe veeleer den weg afsnijden?

Dat de buitengewone leden, mits zij de overtuiging hebben, dat de 13 ontwerpen volkomen toereikend zijn, om het algemeene belang te bevorderen, zoo als het kan en moet bevorderd worden, *met alle vermogen;* dat deze zich uitsluitend met hunne gedachten bij die ontwerpen bepalen, zonder naar *meerdere* verbeteringen uit te zien en te streven; dit kunnen *zy* doen zonder den schijn van aan hunnen pligt te kort te komen, en de natie zal daarvan niets kunnen zeggen.

Maar wat zal zij zeggen van al die leden, van welke zij het weet, dat zij de ontwerpen niet *toereikend*, maar, in het algemeen belang, *veel meer* verbeteringen noodig achten? Wanneer deze, als grondwetgevers, tot een nader onderzoek van hun vroeger werk als wetgevers geroepen, ALS NU *verzwygen*, wat zij, in deze hunne meer gewigtige betrekking, bevinden nog altijd aan de ontwerpen te ontbreken, om het algemeen belang *naar vermogen* te bevorderen?

Zullen zij er zich niet toe verpligt achten, omdat zij het reeds als *wetgevers* gedaan hebben? Omdat de pogingen der wetgevers ijdel waren zullen dit daarom ook die der grondwetgevers moeten zijn? Waar is het bewijs hiervoor? En zoo er *geen* bewijs is, kan dan een gemoed zich bevredigd achten, waarop de eed rust, het algemeene belang met alle vermogen te bevorderen, wanneer het daar *zwygt*, waar spreken, naar eigen overtuiging pligt was, omdat de *mogelykheid nog* bestond, om daar door te erlangen wat men voor het algemeene belang noodig achtte?

Neen, althans de *gewone* leden kunnen, als grondwetgevers, (na hunne als wetgevers uitgedrukte gevoelens,) hunne denkbeelden niet laten opsluiten binnen den engen kring der weinige punten, in de ontwerpen vervat. Ook als *grondwetgevers* blijven zij door hunnen eed gebonden, het *algemeen belang* voor oogen te houden en naar vermogen te bevorderen; en alzoo, ook in *die* betrekking, te zeggen, in welke opzigten die ontwerpen onvoldoende en ontoereikend zijn. Door dit na te laten, kon de mogelijkheid geboren, het geval bevorderd worden, dat hetgeen voor het algemeene belang zóó in vele opzigten *ontoereikend* en *onvoldoende* is geoordeeld, het *eenige* ware wat er tot stand kwam; en hiertoe, — tot de verwezenlijking van dit ontoereikende en onvoldoende te hebben medegewerkt, en de weg ter bekoming van het meer *toereikende* en *voldoende* te hebben helpen afsnijden, zou dit, vragen wij, de bewustheid kunnen verschaffen, het algemeene belang *met alle vermogen* te hebben bevorderd? X.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 9. Augustus. Eindelijk breken de St. Petersburgsche bladen het stilzwijgen af aangaande de voorvallen in den Kaukasus. De *Russische Invalide* zegt in een uitgebreid verslag dat de forten Weljaminow en Michaël, het eerste den 22 Maart, het laatste den 3 April, door de bergvolken stormenderhand genomen zijn. In het eerste fort heeft de 400 man sterke bezetting strijdende den dood gevonden; in het tweede fort bedroeg de bezetting 480 man; wat hiervan bij het indringen des vijands nog over was, heeft zich met den kruidkelder in de lucht doen springen, waarbij alle ingedrongen vijanden tevens den dood vonden. Twee andere forten, Nawagin en Aba, waren reeds voor een gedeelte bestormd, toen de bezettingen er den vijand nog uitdreven en denzelven groot verlies toebragten.

— Uit Syrie heeft men treurige berigten. De Egyptenaars, maar nog meer de Albanezen, moeten zich achter het gebergte aan de grootste wreedheden hebben schuldig gemaakt. Vrouwen en kinderen zouden gedood, geheele dorpen verwoest, zelfs priesters aan het altaar vermoord wezen. Men beschouwde den opstand minder als geheel geëindigd dan wel als voor het oogenblik onderdrukt, en dacht dat de bergbewoners weder uit hunne schuilhoeken te voorschijn zouden komen, zoodra het leger afgetrokken was, hetwelk den 22^n te Beyruth terug verwacht werd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 10. Augustus. De *Moniteur* bevat een Koninklijk bevelschrift, waarbij het Hof der Pairs wordt bijeen geroepen, om over *Louis Bonaparte* en zijne medepligtingen regt te spreken.

De Prins is in den nacht van den 8 op den 9 op het kasteel van Ham aangekomen, en zal aldaar verblijven tot op het oogenblik van zijn proces.

— Ter Beurs heeft de ongerustheid der laatste dagen weder voor het vertrouwen plaats gemaakt. Men is er nu zeer vredegezind, en de verklaring, door lord *Palmerston* in het Parlement gegeven, heeft een zeer gunstigen indruk op de speculanten gemaakt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 11. Augustus. De Afdeelingen van de Tweede Kamer hebben zich heden bezig gehouden met het onderzoek van het door vier buitengewone leden der Kamer gedane voorstel, tot verandering van het reglement van orde der Kamer, bij de behandeling van het gewigtig onderwerp der herziening van de Grondwet. Morgen zal dat onderzoek worden voortgezet en daarna zal de Centrale Afdeeling bijeenkomen, om haar verslag dienaangaande op te maken. Men verzekert, dat het voorstel weinig bijval in de Afdeelingen moet hebben verworven.

— Naar men nader verneemt, was het in de zitting van de Tweede Kamer met gesloten deuren van eergisteren niet zoo zeer de bedoeling van den Heer *Thorbecke* en andere leden, om in het adres eene zinsnede te plaatsen, waarin bepaaldelijk wierd uitgedrukt de bevoegdheid der dubbele Kamer, om wijzigingen in de Grondwet voor te stellen, of dat hare wensch tot het opnemen van meerdere veranderingen daarin werd uitgedrukt, maar wel eenige woorden, die in de verte daartoe aanleiding konden geven. Over het voorgestelde amendement, dat dus eigenlijk niets besliste, is niet afzonderlijk gestemd, maar wel over het adres in het geheel, zoo als het liggende was. Uit den tegenstand der zeventien leden tegen het adres is derhalve niets hoegenaamd af te leiden.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 13. AUGUSTUS 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Walcher. Tarwe	f 10,50	Boekweit	f 6,40
Zeeuwsche Tarwe	- 10,20	Zeeuws. Groene Erwten	- 0,00
Oude Rogge	- 7,00	Idem Paardeboonen	- 0,00
Nieuwe Rogge	- 6,50	Idem Duiveboonen	- 0,00
Winter Garst	- 5,20	Koolzaad	- 12,75
Zomer Garst	- 5,20	Zomerzaad	- 0,00
Haver	- 5,00	Kanariezaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon	- 0,00	Raap-Olie	f 44,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 46,50 « «
Idem Witte Boonen	- 00,00	Lijn-Olie	- 55,00 « «
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	f 10,00 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 7,55	Raapkoeken	- 70,00 « 1040 »

Tarwenbrood het Ned. Pond 20 cent. Masteluinbrood 17 en een halve cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 14. Augustus. Sedert den 12. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd:

Hope, C. Eade, Duinkerken, met ballast; de kleine Stephan, J. Gall, Riga; Jean de Locquenheim, C. Pethers, beide met houtwaren.

Voor Antwerpen bestemd:

La Reine, J. R. Jassen, Hull, met manufacturen; the Concord, F. Lebraia, Mobile, met katoen; Louise, J. C. Rooms, Liverpool, met klipzout; John Bull, C. G. Nyland, Wasa; de Zeevogel, M. Zeplien, Windau; Andreas en Caroline, J. B. Erbo, Nerva; die Hoffnung, E. Vos, Riga; Mijnfaders [illegible], O. Arentsen, Dantzig; Hoppet, O. P. Dahlin, Gothenburg, alle zes, met houtwaren; Adolphine, G. D. Roggenaack, Riga, met hennipzaad.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.